

132/

/, superficia,

reble m. fragments de ~~ma~~
pedra, etc. banejats amb morter amb què s'omplen els buits d'una paret, etc. || fig. Alot, presa, i més / que s'empra amb el sol objecte d'allargar un vuit, falca.

reblir v.tr. Omplir amb rebles (un buit) || fig. Omplir atapeïdament. Un indret reblert de vegetació.

rebló m. Clau de ferro dolç o altre metall malleable, de grossa cabota, al qual, un cop